

તાજુ ફુલ

કીરીટ ભક્ત

કોનરો ટેક્સ

તે દિવસે સાંજે આખા દિવસની ગરમીને ઠંડી કરતો વરસાદ વરસીને થાક્યો હોય તેમ વિરામ લેવા ચંબ્યો હતો. લુપ્ત થતી સંધ્યાનાં રંગો લાલીમા વાદળોમાં દેખાતી હતી. ઉતરતા અંધકારના ઓળાઓ ને સડકની બાજુમા રોપેલા વિજળીના દિવાઓએ લલત આપવાની શરુઆત કરી દીધી હતી. હું તે સમયે મારી આદત મુજબ વડલિોની આમાન્યા જાળવવા અને સીગારટની તલપ સમાવવા મોટેલ માંથી બહાર નીકળ્યો તાજા નાહીને ઉભેલા વૃક્ષો ભીની હાવાની તાજગી લેતા આળસ મરડતા હતા. મેટેલની બહાર નીકળી દાબી બાજુ એ થોડુક ચાલીને વડીલોની જ્યશ્રિમર્યાદાથી બહાર નીકળ્યો.

રીચી રોડ આ સમયે સાવ સુમ સામ હોય, મેં સગિરેટ સળગાવી અને અમસ્તી આમ તેમ નજર ગુમાવતા તલપ શમાવવા માંડી. રોડની સામેથી એક વર્ણશંકર ગોરી હબસી અચાનક દેખાયો અને મારી પાસે આવીને ઔપચારીક રીતે પુછ્યુ “હાવ ડુ યુ ડુ?” મેં પણ ઔપચારકિતા નીપટાવી. “મને લાઈટર આપશો?” અને મારા લાઈટરથી સગિરેટ સળગાવીને બે કસ લીધા. અને મારી ધારણા મુજબ લાઈટર પાછુ આપતા તે બોલ્યો “એકલો છે?” મેંવળતો પ્રશ્ન કર્યો “હા કેમ?” “ખાલીજ પુછુ છુ.” થોડાક મૌન પછી ફરી તે બોલ્યો “તને ‘પેલો’ અનંદ રસ જોઈએ છે?” ગર્ભિત ગંદો ઇશારો કરતા તે બોલ્યો. હું ચુપ રહ્યો તેથી તે બોલ્યો “મને યાદ કરીશ આજની સાંજ રંગીન કરી દેશે. મારી ગેરંટી છે” મારી સીગરેટ પુરી થઈ ગઈ હતી. તેથી મેં ચાલવાની તૈયારી કરી એટલે એણે છેલ્લો દાવ કેંકયો “કલાકના બસ્સો ડોલર વળી વસ્તુ પર્યાસમાં આપુ છુ” મેં ઝાઝુ કોટુ ન આપ્યુ એટલે બોલ્યો સુરક્ષીત અને તાજુ ફુલ છે. જરા નજીક જઈને વાત કરવી હોયતો એ ત્યાં ઉભી છે. એના અવાજમાં લાચારી અને કંપ વરતાતો હતો. તે મારા વિચાર વાંચી શકતો નહોતો. પેલી છોકરી લલચામણો મિથ્યા રીતે મને આકર્ષવા મથતી હોય તેમ મને લાગ્યુ.

હું અસમંજસમાં તે છોકરી તરફ વળ્યો અને ગોરા હબસીનાં મો ઉપર રાહત નો ભાવ દેખાયો. ત્યાં નજીક જઈને જોયુ તો તે પણ વર્ણશંકર ગોરી હતી. ખુબજ સુંદર અને અનુપમ લાવણ્યથી ભરપુર હતી. મારી આંખનુ પરિક્ષણ તેને અકળાવતુ હતુ અને ખુબજ બળપુર્વક દબાયેલ ડુસ્કુ તેનાથી નંખાઈ ગયુ. મેં માનવ સહજ તેને પુછ્યુ “તને ગમતુ ન હોય તો આ કામ કેમ કરે છે?” “મારો છુટકો નથી” “કેમ તારા મા બાપ કોઈ નથી?” “મા જલમાં છે અને બાપ ક્યાં છે તેની ખબર નથી” અને હીબકે ચઢવા માંડી થોડા મૌન પછી મેં પુછ્યુ “ક્યાર થી આ કામ કરે છે?” “હમણાથી જ. તમે પહેલા છો” તેને કામ જલ્દી પતાવામાં થતા વિલંબથી કે સ્ત્રી સહજ સંકોચથી હુ આગળ પ્રશ્ન પુછુ તે પહેલાજ કહ્યુ “મારે આગળ ભણવુ છે પણ અહી રહેવાની જગ્યા નથી.” મેં જુજાસાવશ પુછ્યુ “તે કોણ છે?” “મારો મોટો સગ્ગો ભાઈ. તેને દારુ અને ડરુઝ ના પૈસા જોઈએ છે તેથી તો મને...” દોડતી અંધારામાં તે ઓગળી ગઈ પાછળ તેના આંસુઓ અને ડુસ્કાની લંગાર છોડતી ગઈ. અમેરીકા માં નૈતિકતાના આ પતનથી

zazi.com

હું ઉબાઈ ગયો..વરસાદ ઝરમર શરુ થયો પાછળ જોયુ તો તે પણ નહોતો.

સત્ય થટના ના આધારે..